

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného M. B. pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2011 v Bratislave dovolanie obvineného M. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. februára 2011, sp. zn. 2Tos 55/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín uznesením zo 6. júla 2010, sp. zn. 3Nt 25/2009, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh obvineného M. B. na povolenie obnovy konania, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol obvinený M. B. sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. februára 2011, sp. zn. 2Tos/55/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený M. B. prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. J. L. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu videl obvinený M. B. v tom, že o povolení obnovy konania rozhodoval na prvom stupni senát na čele s predsedníčkou JUDr. Evou Tóthovou, ktorá sa zúčastnila rozhodovania už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T 2/2000, u ktorej navyše namietal aj jej zaujatosť.

Rovnako tak o sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodoval sudca JUDr. Dušan Ecker, ktorý sa zúčastnil už rozhodovania v pôvodnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To 390/2000.

S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie zákona v jeho neprospech a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu, prípadne aj rozhodnutie okresného súdu a vec podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil krajskému, resp. okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v tom zmysle, že navrhuje dovolanie obvineného M. B. podľa § 372 ods. 1 Tr. por. zamietnuť, nakoľko námietky obvineného nepovažuje za dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. B. a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocneného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení vecí okrem uznesenia o postúpení vecí inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,

- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade podal obvinený M. B. dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým tento súd zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu, ktorý v trestnej veci obvineného M. B. na jeho návrh nepovolil obnovu konania.

Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o návrhu na povolenie obnovy konania, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., ktorého aktuálne znenie bolo do Trestného poriadku zavedené s účinnosťou od 1. septembra 2011, upravuje okruh rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritiu. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné

predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je evidentné, že dovolanie obvineného M. B. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. novembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová